Ochii care își lărgesc privirea înspre întrupările divinului

On Septembrie 14, 2020

Dacă vrei să înțelegi o demonstrație de mare densitate spirituală, încearcă să citești tot ce-am scris aici înarmându-te cu aceeași pensulă cu care artistul pictează o imagine, creând o imagine.

Trandafirul din dreapta mea mă privește ca pe un soare, pentru că totdeauna când îl privesc cu o devoțiunea aparte față de secretul vechilor preoți Egipteni, i se pare că atenția mea este îndreptată spre o realitate născocită de cineva care știe să reproducă cu fidelitate marea cheie a lui Solomon din templul unei limbi pierdute. Ochii lui au formă de labirint, exprimând în mai multe feluri opera ființelor divine, vederea de dincolo de văz, o fereastră spre sufletul comun al tuturor celor create, o reflexie sinceră și cât se poate de veridică a întregului univers care ne înconjoară.

Şi nu degeaba mi-am făcut timp să privesc trandafirul, cu înțelegere, cu admirație, cu condescendență, așa cum mă privește și el pe mine, fiindcă privirea noastră, intersectându-se în lumina palidă a unor ochi care cunosc totul despre secretele celor care au inventat limbajul scris, se oglindește peste veacuri într-un instrument de gândire numit: *Hiverdrazel* (“ceea ce se vede nu se arată în profunzimile sale”). Lumina e puțină, dar așa trebuie să fie așa, pentru că e mai bine să nu vezi totul înainte de a simți o conexiune cu ochii unor cărți care tratează în mod diferit limbajul și scrierea sacră.

Mi-am dat seama imediat că interacțiunea noastră vizuală și sufletească este un efect al libertății de exprimare prin formă și culoare, prin munca artistică, prin simboluri și analogii. Fiecare dintre noi este un spațiu-timp, ne pierdem amândoi în spațiul unei libertăți de gândire fecundă și de manifestare artistică neîngrădită. Subiectiv, rațional, filozofic, nu m-am gândit nicio clipă la acest trandafir în termeni de a fi un sfânt care hotărnicește domeniul temporal, dar am luat în calcul varianta de a fi un artist care vede totul în nuanțe de inspirație poetică și estetică.

Leadership: Important în dezvoltarea artei tale este obținerea unei imagini capabile să reprezinte subiectul în esența lui, plecând de la considerentul că ceea ce exprimi este ceea ce te esențializează?

Cât de mult ar trebui să-ți admir ochii pentru ca ei să mă copleșească cu o privire plină de semnificații? Dacă procedez astfel, dacă te-aș privi fără încetare, cu drag de artă, cu sclipiri de stele, ochii tăi ar căpăta strălucirea privirii îndrăgostite de frumos?

Poate că, numai ochii care își lărgesc privirea sunt obiectul inspirației unui artist care își extinde câmpul creației în toate direcțiile. Iar a duce la bun sfârșit această privire este o încercare de a deștepta dispoziția afectivă a ochilor care cuprind latura artistică a frumosului numai cu sufletul unui sfânt.

Surprinderea în desen a unei situații de viață este, de asemenea, parte integrantă dintr-o privire aruncată înspre miraculoasa întruchipare a purității și finețiipe care o îmbracă materialul natural, având o textură specială și emanând căldura unei realități artistice care depășește frumusețea pretextului de a descoperi autenticitatea naturii în simplitatea ei originară. Trandafirul este modelul perfect de slujire a artei în profunzime.

Poate că de aici se trage interesul meu pentru pictură, datorită finețiiunei priviri care își amplifică expresivitatea prin cuvânt, prin lirism, prin culoare, prin ceea ce este mai atrăgător

la o poveste bună: simplitatea ei, sinceritatea personajului principal. Trandafirul se înclină în fața artei mele, făcându-mă să mă simt ca în prezența unei puteri covârșitoare, nedespărțite de noblețea și demnitatea unui creator care nu mă obligă să-i accept prezența, dar care mă lasă să-l înțeleg așa cum se revelează el de obicei, prin simboluri.

Mi-am dat seama că ochii mei, plini de generozitate, atenți la toate lucrările sfinte care se fac pentru slava lui Dumnezeu, surprind doar ceea ce artiștii pot să prezinte în lucrările lor: raporturile dintre figuri, sigilii, caractere sau ceremonii, toate învelite într-un soi de înțeles care schimbă percepția asupra raportului dintre adevăr și ficțiune. Obloanele lumii către suflet, așadar, trebuie să se potrivească exact cu estetica unui spațiu al invocației, luminos și generos, un spațiu al excelenței spiritului rafinat și, mai ales, trebuie să se potrivească cu vizualul unei imagini care întruchipează toată sensibilitatea umană limitată la statutul de simbol.

Leadership: Creația ta îți poate contura o idee despre cum poți absorbi o amintire pe care ți-o dorești păstrată aproape de suflet, ca și cum nu tu ai fi trăit toate astea, ci ți-ar fi fost povestite de altcineva?

Se spune că dacă rupi o petală de culoarea sângelui dintr-un trandafir de Damasc, la prima oră a apusului din Ziua Ursului, deci în prima zi a lunii august, și dacă o înmoi în apă rece de izvor împreună cu câteva frunze de busuioc proaspăt, și o pui pe fruntea unui bebeluș, el nu va suferi niciodată de nefericire și lipsa de sens în viață. Iar dacă adâncești un boboc din același trandafir într-un păhărel de sirop de mușețel, adăugându-i două măsuri de oțet de mere cu un vârf de cuțit de sare, și îl pui imediat pe pieptul unui bebeluș, acesta va dormi confortabil chiar și pe timp de ploaie, furtună și vijelie.

Vedeți bine ceea ce vă arăt? Intuiți voi oare adevărata măsură a artei mele, adevărată vrajă a unei scrieri de mult uitate care surprinde două entități spirituale asemănătoare, dar opuse prin forma cu care au fost investite de la natură? Poate că da, poate că nu.

Cert este că niciodată o artă nu va fi mai bine pusă în evidență, printr-un limbaj poetic, expresiv sau plastic, determinându-ne să privim realitatea cu niște lentile orientalizante, decât dacă efectul de perspectivă surprins într-o imagine unică se mărește cu ajutorul unei figuri de stil care, pentru efect retoric, se referă direct la un lucru, menționând un altul.

Umberto Eco a spus acest lucru cu alte cuvinte, mai rafinate, în romanul său devenit celebru: "Numele Trandafirului":

"Totul conspiră la a mă face să cred că visam la ceva, dar într-o formă anormală, așa cum, după spusa poetului, e aproape de trezire cel ce în vis visează. N-ar trebui să-mi amintesc nimic. Însă îmi amintesc totul, ca și cum nu eu aș fi trăit toate astea, ci mi-ar fi fost povestite de altcineva."

Cu siguranță, în ceea ce privește limbajul scris cu tâlc și mesaj artistic, cu oarecare universalitate, cu o religie obscură și dispărută fără urmă, există totuși o bucată de informație care controlează operația unui algoritm criptografic, *una herramienta para abrir una cerradura* , o cheie secretă caracterizată drept "o oglindă a minții".

Această cheie o veți găsi numai dacă veți ști să citiți tot ce-am scris aici, cu ochi de inițiat, cu aceeași pensulă cu care artistul pictează o imagine, creând o imagine.

Leadershipul este acea bucată de informație prețioasă care construiește imaginea unei singure existențe trecută prin evocarea unui fascinant scenariu creat de dragul de a

accentua o stare de spirit, o expresie a personalității sau o idee de mare însemnătate.

Ochii care își lărgesc privirea înspre întrupările divinului sunt aceeași ochi care privesc esența artei și a esteticului prin intermediul unui simbol care marchează acele memorii vizuale și simțăminte de mare apreciere, capabile să definească menirea artistului de a transpune o realitate într-un univers.

Divinul este povestea unei creații fabuloase care nu se încheie niciodată. Două întrupări îl caracterizează pe deplin: întruparea într-un corp pământesc și întruparea într-un corp omenesc. Arta le unește pe amândouă într-un simbol. Trandafirul este cel mai de preț simbol al cabaliștilor.

Înțelege-mă bine, nu te opune experienței de inițiere în tainele naturii, și poate într-o bună zi vei învăța să te transformi tu însuți într-un trandafir.

Source: https://neculaifantanaru.com/ochii-care-isi-largesc-privirea-inspre-intruparile-divinului.html